

4-а рота настъпи напредъ и стигна почти до сливането на р. Биякь дере съ р. Родевска, като поддържаеше връзка съ 2/3-а бригада.

Очакваната 2/55-а дружина, командувана отъ майоръ Петковъ, не пристигна.

Отъ заловенитѣ пленници се установи, че 17-и сръбски полкъ почивалъ недалечъ отъ позицията и че имало вѣроятностъ тази нощъ да бѣде привлеченъ и той.

Въ действителностъ 17-и полкъ бѣ разположенъ въ Жерви, а единъ баталионъ отъ него бѣ пристигналъ вече въ лѣвия участъкъ на Дринската дивизия въ разпореждане на командира на 6-и полкъ.

Въ този неравенъ бой, изнесенъ отъ полка съ неуведаема слава, паднаха офицери: убитъ капитанъ Юрдановъ Дечко, родомъ отъ гр. Харманлий, живущъ въ София. Въ 1885 год. се е числялъ въ Харманлийската дружина и се отличава въ боя при Пиротъ. Въ войната презъ 1912 год., поради напреднала възраст, не е засегнатъ отъ мобилизацията; обаче бѣлобрадиятъ поручикъ герой отъ 1885 г. не е можалъ да стои далечъ отъ славната ни армия. Следъ дълги молби е билъ зачисленъ ротенъ командиръ въ 25-и полкъ. Въ боеветѣ на 15 — 18 октомврий 1912 год., застаналъ начело на ротата си, я води въ ржкопашенъ бой. Примѣрътъ на неговата рота заразява дружината и боятъ е спечеленъ. Гърдитѣ на героя сж украсени съ ордена за храбростъ. На 5 мартъ 1913 г. на конь, застаналъ начело на дружината си, се понася въ атака. На 29 октомврий 1915 г. при Червена рѣка ротата му е заобиколена отъ сѣрбитѣ. Давайки видъ, че се предава, дочаква противника на 20 крачки и съ извадена сабя съсича първитѣ излѣзли срещу него сѣрби. Цѣлата рота последва примѣра му и бива спасена.

Този легендаренъ и безстрашенъ герой завърши своята слава въ редоветѣ на 11-и Сливенски полкъ въ Каймакчаланската епопея. Като истински балкански лъвъ на 19 августъ се изкачва съ ротата си по недостъпнитѣ склонове на Метеризитѣ и, намиращъ се въ поддръжка, по свой починъ влиза въ първата линия, застаналъ начело на ротата си, всрѣдъ адския огънь се хвърля въ атака срещу врага, гдето пада пронизанъ отъ вражески куршумъ.

Ранени: поручицитѣ Райновъ и Стануловъ, подпоручицитѣ Чакъровъ, Далакчиевъ и Чавдаровъ; офицерски кандидати: Кондаковъ и Пейчевъ; войници: убити 63, ранени 250, контузени 14, въ неизвестностъ 4.

Въ днешния бой се отличиха: 1. Капитанъ Кутевъ съ умѣлитѣ си разпореждания при силно пресѣчената и трудно проходима мѣстностъ, подъ силенъ артилерийски, пушеченъ и картеченъ огънь на противника и при слабото действие на нашата артилерия, достигна съ командуванитѣ отъ него роти на 300 крачки отъ теленитѣ мрежи на врага.

2. Капитанъ Юрдановъ Дечко, командиръ на 10-а рота, който, намиращъ се въ дружинна поддръжка, по свой починъ, безъ да гледа смъртоносния артилерийски, картеченъ и пушеченъ огънь, влѣзе въ първата линия, хвърли се съ ротата си върху предния окопъ на врага и на ножъ го завладѣ, дето той самъ падна убитъ.